

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. februar 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2009-730-0961
Dok.: LOJ42386

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register (Frist for sletning af oplysninger om dna-profiler vedrørende sigtede, men ikke dømte personer) (L 90) som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. januar 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lise von Seelen (S).

Brian Mikkelsen

/
Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register (Frist for sletning af oplysninger om dna-profiler vedrørende sigtede, men ikke dømte personer) (L 90):

”Vil ministeren oplyse, hvilken tidsfrist de andre europæiske lande har valgt, eller forventer at vælge, efter den afsagte dom i Menneskerettighedsdomstolen af 4. december 2008, vedrørende opbevaring af DNA-profiler?”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at Menneskerettighedsdomstolen i dommen S. og Marper mod Storbritannien af 4. december 2008 har gennemgået praksis i de øvrige Europarådsmedlemsstater. Det fremgår heraf, at de fleste stater kun tillader udtagelse af celleprøver, hvis den pågældende person er mistænkt for at have begået en forbrydelse af en vis grovhed. I flertallet af staterne skal celleprøver og dna-profiler desuden fjernes eller slettes enten straks efter frifindelse eller påtaleopgivelse eller inden for en bestemt tidsfrist (præmis 108).

Af Domstolens gennemgang fremgår det, at Belgien, Ungarn, Irland, Italien og Sverige stiller krav om, at myndighederne af egen drift sletter de pågældende oplysninger efter frifindelse eller påtaleopgivelse. Det fremgår endvidere, at en række stater har samme udgangspunkt, men dog med forskellige undtagelser. Det gælder således Tyskland, Luxembourg og Nederlandene, som tillader opbevaring af oplysningerne, hvis der fortsat er mistanke til den pågældende person eller der fortsat foregår efterforskning i en anden sag, samt Østrig og Polen, som tillader opbevaring, hvis der er risiko for at den mistænkte vil begå en alvorlig forbrydelse. Endvidere fremgår det, at Norge og Spanien tillader opbevaring, såfremt den pågældende er frifundet på grund af utilregnelighed, og at Finland og Schweiz tillader opbevaring i 1 år. Yderligere nævnes det, at Frankrig tillader opbevaring af oplysningerne i 25 år, men at anklagemyndigheden i den periode kan slette profilen, hvis der ikke længere vurderes at være et efterforskningsmæssigt behov for at opbevare den. Endelig fremgår det, at også Estland og Letland tillader opbevaring af oplysningerne i en periode efter frifindelse eller påtaleopgivelse.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet endvidere anmodet de øvrige nordiske og baltiske lande, Tyskland, Nederlandene, Frankrig og Storbritannien om at redegøre nærmere for de pågældende

landes regler på området og oplyse, hvorvidt Menneskerettighedsdomstolens dom af 4. december 2008 i sagen S. og Marper mod Storbritannien har givet anledning til ændring af disse.

Justitsministeriet har modtaget svar fra Norge, Sverige, Finland, Nederlandene, Tyskland, Frankrig, Estland, Letland og Litauen.

Det norske justitsministerium (Justitsdepartementet) har oplyst, at dna-profiler som udgangspunkt bliver slettet efter frifindelse eller påtaleopgivelse med undtagelse af visse tilfælde, hvor den pågældende er fundet straffri på grund af utilregnelighed. Det oplyses endvidere, at dommen S. og Marper mod Storbritannien ikke umiddelbart har haft konsekvenser for den norske lovgivning på området.

Det svenske justitsministerium (Justitiedepartementet) har bekræftet, at man efter svensk ret ikke opbevarer dna-profiler efter frifindelse eller påtaleopgivelse. Justitiedepartementet har derfor ikke til hensigt at ændre reglerne vedrørende opbevaring af dna-profiler ved frifindelse eller påtaleopgivelse som følge af dommen fra Menneskerettighedsdomstolen.

Det finske justitsministerium (Oikeusministeriö) har oplyst, at dna-profiler, der er optaget i politiets personregister, kan opbevares et år efter, at der er sket tiltalefrafald, påtaleopgivelse eller frifindelse. Det finske indenrigsministerium (Sisäasiainministeriö) har supplerende oplyst, at dommen fra Menneskerettighedsdomstolen ikke har medført behov for lovændringer i Finland. Ministeriet forventer i løbet af sommeren 2010 at fremsætte forslag til en række ændringer af lovgivningen vedrørende behandling af personoplysninger i politiet, hvor dommen vil blive taget i betragtning.

Det hollandske justitsministerium (Ministerie van Justitie) har oplyst, at dna-profiler bliver slettet umiddelbart efter, at en person bliver frifundet, eller der sker påtaleopgivelse. Ministerie van Justitie har på den baggrund tilkendegivet, at den hollandske lovgivning opfylder kriterierne som udtrykt i dommen S. og Marper mod Storbritannien, og at der ikke planlægges ændringer i loven på baggrund af dommen.

Det tyske justitsministerium (Bundesjustizministerium) har oplyst, at dna-profiler hidrørende fra mistænkte, men ikke dømte personer kan opbevares, når vedkommende er mistænkt eller tiltalt for en forbrydelse af en vis grovhed, eller hvis der findes grund til at antage, at vedkommende

vil blive tiltalt for en forbrydelse af en vis grovhed inden for en nærmere fremtid. Når en sådan mistanke ikke længere består, når tiltale frafaldes eller når pågældende bliver frifundet ved en straffesag, skal dna-profilen slettes. Den registrerede har altid ret til at få prøvet, hvorvidt der stadig er grundlag for at opbevare dna-profilen, og de tyske myndigheder er forpligtede til af egen drift at undersøge, om en fortsat opbevaring af dna-profilen er nødvendig senest efter 10 år. Bundesjustizministerium oplyser endvidere, at man ikke har til hensigt at ændre lovgivningen som følge af Menneskerettighedsdomstolens dom.

Den franske repræsentant i Eurojust har oplyst, at dna-profiler i Frankrig kan opbevares i 25 år efter frifindelse, påtaleopgivelse eller tiltalefrafald og 40 år, hvis afgørelsen er truffet grundet sindslidelse hos den pågældende. Det fremgår videre, at den registrerede kan anmode anklagemyndigheden om, at oplysningerne slettes. Endelig fremgår det, at Menneskerettighedsdomstolens dom ikke umiddelbart har givet anledning til ændringer i den franske lovgivning på området.

Den estiske repræsentant i Eurojust har oplyst, at det følger af lovgivningen i Estland, at dna-profiler kan opbevares indtil 10 år efter, at den registrerede er afdød, og at der ikke er særlige regler for sletning i tilfælde af frifindelse og påtaleopgivelse. Det oplyses endvidere, at ændringer af den estiske lovgivning på området er en del af det estiske justitsministeriums arbejdsplan for 2010.

Den lettiske repræsentant i Eurojust har oplyst, at det i Letland er muligt at opbevare dna-profiler i 75 år efter en frifindelse eller påtaleopgivelse, og at der på nuværende tidspunkt ikke foreligger oplysninger om, at Menneskerettighedsdomstolens afgørelse i sagen S. og Marper mod Storbritannien skulle give anledning til ændringer af lettiske lovgivning på området.

Den litauiske repræsentant i Eurojust har oplyst, at dna-profiler efter en frifindelse eller påtaleopgivelse overføres til et arkiv, hvor de opbevares i 75 år. Der er kun udvalgte personer, der har adgang til de arkiverede dna-profiler, og de kan alene anvendes i særlige tilfælde. Endvidere oplyses det, at den litauiske lovgivning på området er udarbejdet i overensstemmelse med dommen fra Menneskerettighedsdomstolen.